

Čís. 3333.

Souhlasil-li obžalovaný s tím, aby se konalo hlavní přelíčení v jeho nepřítomnosti, nemůže rozsudek napadati odporem (§ 427 tr. ř.) ani, nemohl-li se k líčení dostavit pro nemoc.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1928, Zm I 404/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací v neveřejném zasedání 1. nevyhověl odporu obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 30. března 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonané krádeže podle §§ 8, 171, 173, 174-II c), 176-II a) tr. zák., 2. vyhověl jeho zmateční stížnosti do téhož rozsudku, zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil témuž soudu nalézacímu, by o ní znovu jednal a rozhodl. Odporu nevyhověl z těchto

důvodů:

Obžalovaný prohlásil výslovně ve svém dopisu ze dne 24. března 1928, že jest srozuměn s tím, by se hlavní přelíčení konalo v jeho nepřítomnosti, a nemůže proto, byť by i snad bylo pravdivým tvrzení odporu, že se k hlavnímu přelíčení nemohl dostavit pro nemoc, napadati rozsudek v jeho nepřítomnosti vyneseny opravným prostředkem, jehož se předem oním prohlášením vzdal.

Čís. 3334.

Soud není sice všeobecně povinen uváděti obsah veškerých výpovědí svědeckých, nemůže se však spokojiti s pouhým vyjmenováním průvodů, mohl-li k určitým zjištěním dospěti jen kombinováním jednotlivých výpovědí (§ 270 čís. 5 tr. ř.).

Nejde o neúplnost rozsudku (§ 281 čís. 5 tr. ř.), uvádí-li soud veškeré průvody, na jejich základě zjistil ty které okolnosti, aniž by rozlišoval, co na základě toho kterého průvodu zjistil.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1928, Zm I 426/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 7. května 1928, jímž byl uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupkem podle § 312 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Stížnost uplatňuje zmateční důvod § 281 čís. 5 tr. ř. a vytýká v tom směru napadenému rozsudku 1. rozpor se spisy, ježto v rozsudku zjiš-